

Τρεῖς μέραις μόνον καρτερεῖ, τρεῖς μέραις καὶ τρεῖς νύχτες,
κι' ἀπὲ θὰ κάψῃ τὰ χωριά, ἵκκλησιαῖς καὶ μοναστήρια.

Τὰ βιλαέτια τῶμαθαν κ' ἔτρεξαν οἱ μεγάλοι,
ἔς τὰ Γιάννενα ἐπάγησαν ἔς τὴν πόρτα τοῦ Βεζύρη.

- 15 — Κακὸ μεγάλο πάθαμεν, κακὸ πολὺ θὰ γένη
ἔς τὸ Γρεβθενό, ἔς τὸ Μέτσοβο, ἔς τὸ δόλιο τὸ Ζαγόρι,
ἀνίσως καὶ δὲν σιάσωμεν τὸν καπετὰν Γιαννοῦλα.

Διὰ τῶν ἀπειλῶν καὶ ληστρικῶν ἐκδρομῶν τοῦ ὁ Γιαννοῦλας Ζάκκας
καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Θεόδωρος κατηνάγκασε τὸν τότε ἀνίσχυρον διοι-
κητὴν τῆς Ἠπείρου ἵνα ἀναγνωρίσῃ αὐτὸν ὡς ὑπομίσθιον ὁδοφύλακα ἐν
τῇ ἐπαρχίᾳ τῶν Γρεβθενῶν καὶ τῇ περιοχῇ τοῦ Ζαγορίου. Ἀνάγεται δὲ
τὸ ἔξομα τοῦτο εἰς τὸ 1824.

— 0 —

86. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΛΙΑΚΑΤΑΣ. (1825).

Μὲ γέλασεν ἢ χαραυγὴ μὲ γέλασεν ἢ πούλια,
κ' ἐπῆγ' ἀπάνου ἔς τὸ βουνό ψηλὰ ἔς τὸ κορφοβοῦνι,
κ' ἐκεῖ ἄκουσα μιὰ πέρδικα, τοῦ γλυκοκελαδοῦσε,
κ' ἐκαταριῶνταν τὰ βουνὰ μ' ἀνθρώπινη λαλίτσα.

- 6 — Ἔσεῖς, βουνὰ τοῦ κερατᾶ, βουνὰ τ' Ἀσπροποτάμου,
τὴν κλεφτουργιὰ τί ἐκάμετε, τὸν καπετὰν Γληγόρη;

— Ὁ Νικολὸς τὸν γέλασεν, ὁ Νικολὸς Στουρνάρης·
Ἄιντε, Γληγόρ', ἄς φύγουμε, ἔς τὸ Μεσολόγγι ἄς πᾶμε,
νὰ γίνουμε χιλίαρχοι καὶ νὰ μᾶς κάμουν πρῶτους.

- 10 Ὁ Μῆτρος ἔγραψε γραφὴ κ' ἔστειλε τοῦ Γληγόρη·
«Γληγόρη, τί ἐζουρλάθηκες, σοῦ πῆρ' ὁ Θεὸς τὴ γνῶσι,
κι' ἄφηκες τὰ λημέρια μας, τὸ πατρικὸ σου σπίτι;»

«Τί νὰ σοῦ κάμω, μπρὲ ἀδερφέ, τί νὰ σοῦ κάμω, Μῆτρο,
βόλι πικρὸ μοῦ βάρεσε τὸ δέξιο μου τὸ μάτι,

- 15 κ' ἂν κάμῃ ὁ Θεὸς καὶ γιατρευτῶ κ' ἡ Παναγιὰ καὶ γειάνω
θὰ πάρω δίπλα τὰ βουνὰ, δίπλα τὰ κορφοβούνια.»

— 0 —

